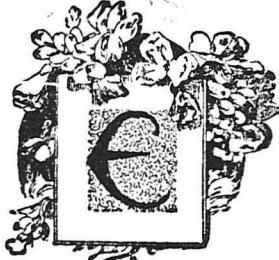

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝΩΣ ΔΣΤΕΡΟΣ

Η ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΣΕΛ ΡΟΜΕ

(‘Ο ἔρωτικὸς σπαραγμὸς τῆς μεγάλης ἡθιοποίεων)

τα διανούσα πρόσωπα και μετάφραση της έκπληξης των ακούσαντων. Ένας Λαζαρίδης που μάς ξέπλυψε μαζί τουν άληθημόντες ώρες, τότε ο τραγουδιούς του θάνατος μάζι κάνει νά πονούμε σαν νά χάτας ένα συγγενή μαζί... «Υάρχουν άσκαμα άνθρωποι πολύ νοισθώσιν την κυριότητα νά σφριγύεται διτάν θυμούσιαν την αύτοκτονία τουν μεγάλους καινουρίου Μάζ. Λιτερό ή τις δωσαντικές Φώνες Ντελιά. ή η μετανάστη μέ απόσταση τέχνη την εγκαρδίνων τον Μαρφεργετ, στό πολύσηρο ουάστικο φίλια...». Ετοι, μί ο διλιθερός θάνατος της Μαρούσης Περού πλήγωντας βαθειά πολλών φίλων και θυμαστάς της, ο διπλαίς έξαστονταν υπό γάρωνταν για νά έξιχνιασσον το μυστήριο που σκεπάζει την αύτοκτονία της.

Η Ὀλύνθεια θέσαν εἰς διτὶ ἡ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά ἔγγραφαν τόποι πολλοὶ καὶ διάφοροι γιὰ τὴν Ἰδαιωτική ζωὴ τῆς Μαρσέλη, γιὰ τὸ παρελθόν της, γιὰ τὰ ιδονοτερες καὶ τὰ μακριὲς της, γιὰ τὶς ἐφωνικὲς περιπτώσεις της. Μά ποτε μιαρούσα νῦ δύσκολη πάστι σ' όπεις αὐτές τις φήμες καὶ τὶς διαδοτεῖς;¹ Αγνούντοις παστευτές ὅλες η πληροφορίες ποιού γεννητημαν και κυπλοφόρουσαν, θά ἔπειτα νὰ παραδεχτῇ κανεὶς διτὶ ή μηνοτοις αὐτὴ ήταν ή πολὺ ἔκπληκτη γυναῖκα τοῦ κόσμου.² Υπήρχαν δισος και πολλοὶ ἀνθρώποι αἵξιοτοι, ποὺ ἐπέμεναν διτὶ ἡ Μαρσέλη ήταν πρότυπο ἥβδομης και ἐνάρετος γυναῖκα...

Ποιοι είχαν δικό τους; Έζεινοι πού έλεγαν ότι ή Μαρτίν σκοτώθηκε στη γέφυρα παμπρωτίνης, έπειδη τό μαύλο της είχε σαλέψει από την παταράγησης. Άπο την δογμάθη ζωή του ήταν, ή έζεινοι πού ήποτε ήταν δια τη ή πήνοταν από την αιτιοτήτης για μα όλη μιντηράδη άφροδης...;

Μας τελευταίη απάντηση στό έρωτημα αιώνος
δύναι, σ' ένα παρισκον κυνηγατογραφικό περιοδικό,
όντας Γάλλος δημοσιογράφος, ο δύοτος είχε
γνωρίσει πολλά καλά τη Μαρσέλ Ρουέ και ό, δύοτος
είχε παρακαλήσθει βρήκα τρες βρήκα την
δυνατικότηταν αυτήν γνωράσσο στο μαρτυρικό Γολ-
γοθά της. «Ο ίδιος δημοσιογράφος δύνει και μάλι-
τε ξέρησε τον μυστηριού της αντοχούντας της... Μά-
ριανος ο άνθρωπος αυτός δεν άπειπεται νά μάλιστα
από υπερστατικό, για νά σταματήσουν ή νά απινθεν-
διαδοθεται εις βάρος της αγνήτης της Μαρσέλ;»
«Ας δώσουμε τό λόγο στὸν ίδιο, για νά μάς έ-
ληγηστη στη σάνα των καί νά μάς την γνωρίζει
σχετικά με τη θάλασσή αυτήν υπάθεσι, που έγινε
άφορην νά χυτή τόσο πελάνι...»

Ε'Αποφασίζω σήμερον νά μιλήσω για τὸν θάνατο τῆς Μαρσέλ Ρούε — γράψει δὲ Παρισινός δημοσιογράφος — γιατὶ νομίζω ὅτι ἔχω ἀπορέωσεν νά τὸ κάτω αὐτὸν καὶ νά υπερασπίσω τὸν κακούδωτεσσα μηνήν τῆς Ἑξαετικῆς αδήτης γυναικάς. Είμαι οὖ μόνος ποὺ μπορώ νά γνωρίσω τὴν τραγωδία της, γιατὶ σε μένα μονάχα είναι στενούτα δέλτος τοὺς κακούδως τῆς καρδιᾶς της. Καὶ ἂν δέν είχα ὥστιώρα τὸ δράκαιόμα ν' ἀνοίξω τὸ στόμα μου, σήμερα ποὺ δὲν ἔχει πειά ένα πρόσωπο, ἔχω λιθεῖ αὐτὸν αὐτήν την ἑπορχέωσα καὶ μαρωδόν νά σας φανερώσω όπως φύδο βλέπετε τὴν ἄληθειαν...

παντού την γένους φύσην την ανθεκόντα...

Πρώτο δέκατο περίοδος είναν, τότε καρδιο πού ή Μαρσέλ Ρομέ είχε φτάσει στην απόγευμα της θεατρικής δόξας της, ώστε έπαρσε της επίλεκτης Κομωδίας, η άλγησηντην φέλινη μον γνωστότερη, σ' ένα από τα συχνά ταξεδία που έκανε τότε στην Βρετανία για νά ρεσονούζεται από την έπαντα και κοπιατική ζωή που την έπεγγειχμάτως της, μέ τον γνήνος Επιστολών, ένα σεωνό όρο, ήλικιας είκοσι τριών μόλις χρόνων.

Η δειλία και η σωματότης του φράσουν αυτὸν νέον ἔξαντας ἔξαιρετική ἐπέντυση στην Μαρούλη. Περίστερα τόρβα γέννη στημειωθῇ ὅτι ή θητούσαν αυτὴν, ἀλλ' οὐδὲς σ' ἓννα πειραϊκών κάθε αὔλιο παραδειγμάτα πον ἐβλεπε κάθεμέν πειραϊκόν της, δὲν μπορεσαν να μολύνουν ποτὲ τὴν καθαρήν ψυχήν της. Τάσσετος πάντας ἐπωτικές ἔξοδοι λόγησεις είνει ἀποχρεωμένην ἀκούι μιὰ θητούσις νέα, ὡραίας και διάσημην. Ήστάσος, ή Μαρούλη δὲν πλανήθηκε σύττη μιὰ φράση ἀπὸ τὰ θεμάτα λόγια πον τῆς ψυθύρισταν σταντή διάφορας θαυμαστά της.

Μὰ ή σεμνή ἐμφάνισι ἔκείνου τοῦ παλληρχαριοῦ, μέσα στὴν εἰδυ).

λιαστὴ χάρι τῆς βρεττανικῆς φύσεως, τῇ συγχρόνῳ διαδότες θεοῖς την πόλιν της Αγγλίας. Τὸ διό Σωτῆρα αὐθιμά δοξάντα γένει αὐτῷ καὶ ὁ νέος. Και ἐπρόσθιτο νὰ προστεθῇ Ἑνας αὐτού εὐνυχισμένος ἔρωτικὸς ζευγών στὰ τούς ἄλλα που μπάψουν στὸν κόσμο, ἀν τὴν τελευταία στιγμὴ δὲν ἐπενδύεται ὁ πατέρας τοῦ νέου.

Ο ἑπτοκοτός, ἀνθρωπος μὲν αὐτηρῆς ηθικές ἀρχές, ἔγινε ἐξ φρουρῶν ὄντων ἱμάτοις ὃ γινότας τον ἀγάπησε μια ἡμέραι. Για τον ἀφρούτων αὐτῶν, κάθε θεατρίνη ήταν πλάσμα της ἀπώλειας, δραγμον τοδ Σατανά. Δέν μπορούσε λοιπον ν' ἀφίστη τον γινό τον καταστραφή ιετο αυτή τη σερβίνα. Κι ἔνα πρωινό ἐπεσκέψθη τη διστυγμωμένη ηδοποιο στὸ διαλέριον που χρωτούσε σ' ἔνα σπιτι και ἀξίωσε αὖτις αὐτήν την νὰ διασκόψῃ κάθε δεσμον μὲ τον γινό τον Τού κάλον ή Μαρσέλ διαμαρτυρήθηκε, λέγοντας ότι ἀγαπούσε τον γινό τον μὲ πρωγιατικό, ειλικρινή ἔρωτα, πώς ήταν ή μοναδική ἀγάπη της ζωής της. Τοι καζου τοι ἀποτάκιψε την διδοή καρδιά της, τὴν ἀπονήσεται σκέψη της. Ο ἑπτοκοτός δέν ήθελε να πεισθεῖ ἀπό τη ἀπελπισμένα λόγια της.

— “Η Ξνωτις αὐτή δὲν μπορεί νά ξηγ κατά απότελεσμα για τό παδί μου! είτε στή Μαρσέλ. Δεν πρέπει νύ σας πειράξη ή ειλιγο-
νεία μου, κυρία μου, μά δρειών νά σας πά διτί δέν έχο καιμα..
καιμα, πδής νά σας τό πά, ιντόληρη, για τίς γενναίες τού θάγορα...
Ισος έστις γι' απότελεσμα εξαφανίσει. Είμαι πρόθινος νά προσδεχθώ διτί

Ιωσής εσείς ν' αποτελεῖτε ευζώνους. Ήμας μάρτυρες να μηδενόν δι-
αποτελέστε πράγματι ξεσάρεσα... Φοβάμαι όμως
ὅτι ή απατή ζωή ποι κάνετε, βά παρασύρη
στον κατηφορό και τό μόνον. 'Εξ αὐλών ό
γυνός μου περέπει νά φύγη στη λίγον καιρό γιά
την Αμερική, όπου τὸν περιμένει ένας θείος
του, έχαστοιμένος έκει.' Αν μείνει κοντά σας,
καταστρέψεται το μέλλον του... Σάς ξέσορθίσω,
σίνη πατέρας σας, αφήσατε ήποτε τὸν γυνό μου.
Προσπατήστε νά τὸν λησμονήσετε... Και πει-
στέ τον δι να φέρει νά σας ληπτομονήσῃ κι ἐ-
κείνον...

'H. Magaté, Paué

Καὶ ἡ Μαρσέλη ἔμεινε μόνη, ἀνίτα πληγωμένη, ὥσπερ τραγικὸ τῆς καλωσόντης της... Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐξεινή χρονολογεῖται ἡ μελαγχολία καὶ ἡ νευροτάθευσι της, τὴν δούτια πολλὰ ἀπέδουντα στὴν ἔλλιπτη ζωὴ της καὶ στὴν κατάχρηση νοσηρικιῶν!... Ποιός ἀνθρώπος θύτη μπορεῖσθαι νὰ περάσῃ ἀπὸ τέτοια κρίσι, χωρὶς νὰ κλινιστῇ τὸ νευρικὸ τοῦ σύστημα;

'Ο ἐπίσκοπος κατάλαβε ὅτι δὲν ἔπειρε γ' ἀφῆση μόνη τῇ γνωσθαι αὐτῇ στὶς δύσκολες οιγκές ποὺ περνοῦντε. Καὶ ἄρχισε τὴν ἐποικίαν πειτεῖ συνγάν. προσταθμάντας νὰ τὴν παρηγόρησῃ. Καὶ δὲν διστάσων τώρα νὰ πῶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος αὐτός, σεβαστὸς σ' ὅλα τὰ ἄλλα, στάθμης ἡ κυριωτεύη ἀφοροῦντας τὴν πνευματικής καταστορφῆς τῆς Μαροκοῦ. Προσπάθησε τὴν πειστὴν ὅτι ἡ ζωὴ της ήταν ἔκφραστο δρόμος, ὅτι κατέστρεψε τὴν ψυχὴ της μὲ τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἔκανε, ὅτι δὲν ὑπῆρχε πειά καμιαὶ ἐπίτιδα συτρίψα γ' αὐτήν! 'Η πορθεσίς του ἤταν νῦ τὴ σάρωση ἀπὸ ἓνα περιβάλλον ποὺ θύ τὴν ἔκανε, πατά τὴ γνωσθαι του, νὰ πάνη στὴν κόλασι... Τὰ λόγια του ὅμως καὶ ἡ ζωὴρες περιγραφές του γιὰ τις μελλοντικὲς τιμωρίες, ἔκπαναν τρομεῖς ἔντυπα στὴ Μαροκοῦ. ποὺ ἤταν δὴν ἔξαπτληκεν ἀπὸ τὴν κρᾶσι ποὺ πέρασε... Καὶ ἡ ἀληθινότητα αὐτή γνωώσα ἔπεισε σὲ μὰ ψηφοταληψία, σ' ἕνα ματυριασμὸν ποὺ είχαν ἀποτέλεσμα νὰ χαλαρώσουν πειραστόρει τὸν νεαρού της οὐστημα. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ισχυρισθῇ σὺ νὶ παρθένεις τοῦ ἐπισκόπου ποὺ δὲν ἤταν ἀγάθες. Κανεὶς ὅμως δὲν μπορεῖ νά ἀρνηθῇ σὺ νὶ τρό

